

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΠΡΟΚΑΘΙΣΤΕΑ

Έτησια εν Κύπρω Σελίνια..... 8.

Έν τῷ ἔσωτερικῷ 10

Πῖστα κίτησι δέον νὰ γίνηται πρός τὸν ἐκδότην, ὡς καὶ πῖστα ἀπόδειξις πληρωμῆς δέον νὰ εἶρη τὴν ὑπογραφήν αὐτοῦ.

NEON

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

Διευθυντής καὶ ἐκδότης
ΚΛΕΟΒ. Ν. ΜΕΣΣΟΛΟΓΓΙΤΗΣ.

ΕΙΣΟΔΟΙΣ ΚΑΙ ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ

Καταχωρίζονται κατ' ἀποκοπήν.

Άρθρα σύμφωνα τῷ προγράμματι τοῦ

«Νέου Έθνους» καταχωρίζονται δωρεάν.

Ἡ σύνταξις δὲν εὐθύνεται διὰ τὰς γνώμας τῶν ἀνταποκριτῶν τῆς.

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΓΡΗΓΟΡΕΙΤΕ

Αἱ περὶ τῆς ἐκκενώσεως τῆς ἡμετέρας νήτου διαδόσεις ἐπέξετάθησαν ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε οἱ ὀθωμανοὶ πολῖται τῆς Κύπρου διασκαπίζουσι τὴν ἐλευθινὴν τηλεγραφίαν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, δι' οὗ καθίσταται αὐτοῖς γνωστὴ ἡ ἐγκατάλειψις τῆς νήσου ὑπὸ τῶν ἀγγλῶν καὶ ἡ ἐπ' ἀνδρῶν τοῦ πρώην εὐτυχοῦς καὶ εὐδαιμόνου δι' αὐτοὺς κατ' ἐστῶτος. Ἴσως δὲν εἶνε ἄπορον τοῦτο, ἀφοῦ ἐγείρονται ἐκ τῆς ἀτιανῆς χλιδῆς καὶ τοῦ ἐπιμενιδείου ληθιάρου οἱ ὀθωμανοὶ συμπατριῶταί μας οἵτινες τοῦλάχιστον ἄχρι τοῦδε δὲν διεκρίθησαν ἐπὶ ἐνεργείᾳ, μερίμνῃ καὶ ὁράσει πρὸς τὸ γενικὸν τῆς Κύπρου συμφέρον. Ἐπιτρέπεται νῦν νὰ φρονώμεν, ὅτι ὑπὸ τὴν αἰθάλην κρύπτονται σπινθήρες, οἵτινες ἀπειλοῦσιν ἐκρηξίν καταστρεπτικὴν. Ἀνάγκη περισσοτέρας ἐνεργείας ἐξ ἡμῶν τῶν Ἑλλήνων Κυπρίων, ἀφοῦ μάλιστα ἐχομεν παράδειγμα τὴν ἀπρόοπτον κατάλειψιν τῆς Κύπρου ὑπὸ τῶν Ἄγγλων, ὡς τετελεσμένον γεγονός. Κοινή ἐπεκράτησε καὶ τετριμμένη ἐκφρασις περὶ τῆς λαθανούσης τῆς Τουρκίας ἐνεργείας, προσφωρότατα περικλειομένη ἐν ταῖς φράσεσιν: «Ὁ Τούρκος πιάνει τὸν λαγὸν μετὸν ἀραμπᾶν». Κατὰ περιεργὸν ὅμως σύμπτωσι, ὁ ἐκ τῶν τριῶν κρότος εἶνε ἀεκαίσητος, καὶ ἀποδεικνύει ἡμῖν, ὅτι ἐπιτηδεύει ὁδηγεῖται οὗτος, ἢ ὅτι δὲν ἔχομεν ὧτα εὐαίσθητα.

Οἱ χρόνοι ἀπέδειξαν διὰ τῆς ἱστορίας, ὅτι ἕκαστος ἔθνος, ἕκαστος λαὸς, ἕκαστον ὑποκείμενον τέλος ὡς ἄτομον, ὀφείλει νὰ ἐπαγρυπνῇ καὶ νὰ φρουρῇ τὰ Καπιτώλιον τῶν ἠθικῶν καὶ ὑλικῶν συμφερόντων αὐτοῦ. Ἐάν ἐπὶ παραδειγματίαι εἶνε ἀπλᾶ ἐστὼ διαδόσεις αἱ περὶ τῆς ἐκκενώσεως φῆμαι, ἡμεῖς ὀφείλομεν ἐκ καθήκοντος νὰ λάθωμεν ἐντόνον καὶ ἄμυντικὴν θέσιν καὶ ἡ συνείδησις τοῦ καθήκοντος νὰ ἐπιφωνῇ ἐν τοῖς μυχοῖς τῶν καρδιῶν ἡμῶν τὸ: «Γρηγορεῖτε!»

Δὲν πρόκειται σήμερον περὶ ζητημάτων ἰδιωτικῶν, δὲν πρόκειται περὶ

τοῦ ἀρραλιστικοῦ νομοσχεδίου, ἢ περὶ τῆς τῶν πτηῶν προστασίας. Πρόκειται περὶ τῶν ὑφιστάτων συμφερόντων τῶν Ἑλλήνων Κυπρίων ἀπάντων. Πρόκειται περὶ σύμπαντος τοῦ ἔθνους καὶ τῆς πατρίδος.

Ἄς συσχεθῶμεν πάντες τὴν τῶν δυνάμεθα νὰ περιφρουρήσωμεν τὴν ἐπαπειλούμενην ἑλληνίδα Κύπρον, ἢ τις ἀείποτε ὑπῆρξε κτήμα τῆς μητρὸς Ἑλλάδος καὶ τὴν ὁποῖαν μάτην ἐλπίζομεν, πειράται θρασυῶς κέρως ν' ἀρπάσῃ καὶ πάλιν.

ΣΕΙΣΜΟΙ ΕΝ ΚΩΝΠΟΛΕΙ

Τὸ βυζαντινὰ φύλλα διὰ λυπηρῆς γλώττης ἀγγέλλουσι τὴν ἐκ τῶν καταστρεπτικῶν σεισμῶν πανωλεθρίαν ἀνθρωπίνων υπάρξεων, πλείστων κτιρίων καὶ πολυτίμων φιλανθρωπικῶν καὶ ἐκπαιδευτικῶν καταστημάτων, ἀπερ φοβεραὶ δονήσεις μετέβαλον εἰς εἴρειπια.

Ὁ σεισμὸς ἐπέξετάθη ἀπὸ τῆς Εὐρωπαϊκῆς Τουρκίας καὶ Μικρασίας μέχρι Καυκάσου, συνοδευόμενος ὑπὸ βρομῶν ὑπογῶνιων μετὰ πάλμικων κυμάνσεων, διαρκεσασῶν ὑπὲρ τὰ εἰκοσι δευτερόλεπτα. Τα πλείστα τῆς Κωνσταντινουπόλεως μέρη παριστῶσι θέαμα θλιβερώτατον, πολλὰ δ' ὑπάρξεις ἀνθρώπινοι διατελοῦσιν ἄστεργοι, φοβούμενοι ἐπαναλήψεις τῶν σεισμικῶν δονήσεων. Αἱ περὶ τῆς Κωνσταντινουπόλεως νῆσοι, τὰ ρωμανικὰ τοῦ Βοσπόρου τοπεῖα ἠλλοιώθησαν ὀλοσχερῶς, ἐν Χάλκη δ' ἐνθα ὁ σεισμὸς ἐπέφερε τὴν τελειότεραν τῶν καταστρεφῶν, μετεβλήθη σχεδὸν εἰς εἴρειπια καὶ τὸ κλέος τοῦ ἡμετέρου Γένους, ἢ θεολογικῆ σχολῆς, ἢ ἐκρίθη ἀναγκαῖα ἢ προσωρινῇ διάλυσις.

Συνεπὲς τοῦ καταστρεπτικώτατου σειμοῦ ἡ Α. Α. Μεγαλειότης συνεκάλεσε ἐπιτροπέαν, ἣς πρόσταται, καὶ τῆς ἐποῖαν διετάξε νὰ χορηγήσῃ ὅσον ἐνεῖται τάχιον τὴν γενναίαν συνδρομὴν τῆς κυβερνήσεως εἰς τοὺς ἐν ὑπαίθρῳ διατελοῦντας σεισμοπλήκτους. Δυστυχῶς τὰ θύματα εἶνε ἀπειρήθμα. Αἱ σεισμικαὶ δονήσεις ἐ-

γένοντο ἐπαισθηταὶ ἐν Σμύρῃ, Χίῳ καὶ Λέσβῳ, πάντα δὲ τὰ κατὰ τὴν ὥραν ἐκείνην διερχόμενα τὸν Ἑλλησπόντον ἀτιμολοῖα ἠναγκάσθησαν ὡς ἐκ τοῦ ἀναήρατος τῆς θαλάσσης ν' ἀνακίψωσι τὸν πλοῦν αὐτῶν.

Αἱ σκηναὶ δυστυχῶς εἶνε ὀρικωδέστεραι τῶν ἐν Ἑλλάδι.

ΣΑΜΙΑΚΑ

Συνεχίζω τὴν ὑπὸ ἡμερομηνίαν 10 Ἰουνίου 1894 ἀνταπόκρισίν μου πρὸς τὸ «Νέον Ἐθνος» περὶ τοῦ διαταράσσοντος τὴν Σάμον ζητήματος. Οὐδεμίαν εἶσι βριστικὴν παρὰ τῆς Ὑψηλῆς ἐλήθη ἀπάντησις. Πυρετώδεις δὲ ὑπὸ τοῦ Ἡγεμόνος καὶ τῆς Συνελεύσεως καταβάλλονται ἐνεργεῖαι τάναντια σκοπούσαι. Μίχρι τοῦ νῦν φαίνονται τὰ πράγματα ὑπὲρ τοῦ Ἡγεμόνος, διαθέσαντος ἅπαντα αὐτοῦ τὰ μέσα παρὰ τῆς Ὑψηλῆς. Τηλεγράφημα πρὸς αὐτὸν παρὰ τοῦ Μ. Βεζύρου ταχοκολληθέν εἰς ἅπαντας τοὺς δήμους προσκαλεῖ τοὺς δημάρχους τοὺς τηλεγραφικῶς πρὸς τὴν Ὑψηλὴν κατὰ τοῦ Ἄρχοντος παραπονηθέντας, εἰς εὐπειθεῖαν καὶ ὑποταγὴν αὐτῷ, κριέντων ἀναξίων λόγου τῶν παραπόνων των. Ἡ ἀνακοίνωσις τοῦ τηλεγραφήματος πρὸς τοὺς δημάρχους συνοδευέτω δι' ἡγεμονικῶν ἐγγράφων προσκαλοῦντος αὐτοὺς νὰ συμμορφωθῶσι πρὸς τὸ τηλεγράφημα τῆς Ὑψηλῆς καὶ ἀπειλοῦντος αὐτοὺς ἐν περιπτώσει παραδόσεως. Τοῦτο ἐπέφερε τὴν κατασίγασιν τῶν κατὰ τοῦ Ἡγεμόνος ὕδρων. Ἐκτός τούτου ὁ Ἡγεμὼν, ὁ διακρινόμενος ἐπὶ ἀναμνησθητῆ ὑψηλῆς δεξιότητι, ἐδημοσίευσε διάταγμα δι' οὗ ἀνετέλλοντο αἱ κατὰ τῶν χρεωστῶν τῶν θανεισῶν κατασχέσει, ἐφ' ὅσον ἐξακολουθῆ ἢ πενία μαστιζούσα τὴν Σάμον, ἣτις ἐνεκα τῆς παντελοῦς τῶν σαμιακῶν προϊόντων ἀζητησίας ἐξίκετο εἰς βαθμὴν τὰ μάλιστα δυσάρεστον. Ἡ ἀναχωρήσασα ἐπιτροπὴ εἰς Κωνσταντινούπολιν ἐπέστρεψε εἰς Σάμον οὐδεμίαν ὀριστικὴν ἀπάντησιν

κατορθώσασα νὰ λάβῃ. Ὄστε τὸ ζήτημα μένει ἐπὶ τοῦ παρόντος ἄλυτον.

Ἐν ταῦτοις νομίζω ὅτι ἡ ἀνάκλησις τοῦ Ἡγεμόνος καὶ ἡ ἀντικατάστασις αὐτοῦ ὑπ' ἑτέρου ἔστω καὶ Βισμάρκον πολιτικὸν σθένος ἔχοντος οὐδεμίαν ἠθέλην ἐπιφέρει τῶν κακῶν ἐχόντων ἐπὶ τὰ κρείσσω μεταβολὴν. Ἐξηγουμαι κατὰ τὸν ὀργανικὸν χάρτην ἡ ἐσωτερικὴ διοίκησις τῆς Νήσου εἶνε ἀναθεωρημένη τῇ Βουλῇ, τοῦ Ἡγεμόνος κοινῇ μετ' αὐτῆς ὡς προέδρου συσσκεπτομένου περὶ τῶν ἀναγκῶν τοῦ τόπου. Ἡ Βουλὴ ἀπαρτιζομένη ἐκ τεσσάρων προσώπων ἐκλεγμένων ἐκ τῶν τάξεων τῶν πληρεξουσίων τοῦ ἰσχύοντος κόμματος ἐκτελεῖ ἀείποτε τὰς θελήσεις τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς πολιτικῆς μερίδος, εἰς τὴν ἀνήκει. Δυστυχῶς ἐν Σάμῳ, ὡς καὶ ἐν πάσῃ πολιτείᾳ, ἐνθα ἐπικρατεῖ τὸ κομματισμὸς αἱ διαμάχαι τοῦ ἀρχηγῶς ἔχει ἀνάγκην νὰ ἐξυπηρετῇ τὰ συμφέροντα τοῦ κόμματος τοῦ πρὸς ἐπίτευξιν τῶν ἑαυτοῦ. Καὶ παρῆλθεν ἡ ἐποχὴ, ἣτις ἐγέννησε τοὺς ἀνδρας τῆς ἀνταπαρνησίας, παρορῶντας τὸ ἴδιον συμφέρον ὑπὲρ τῶν κοινῶν. Ὁ Ἡγεμὼν καὶ θέλων δὲν δύναται νὰ νενταχθῇ εἰς τῆς Βουλῆς τὰς θελήσεις. Ὄστε ἐάν τὰ πράγματα ἐχωσι κακῶς δὲν πταίει οὗτος, καθὸ προωρισμένος ἀποκλειστικῶς εἰς τὸ ἐπικυροῦν διὰ τῆς ὑπογραφῆς του τὰ διατάγματα τῆς Βουλῆς, ἀλλ' αὐτὴ ἡ Βουλὴ, τῶν ἐστῆσι αἱ ἐκάστοτε τοῦ τόπου κυβερνήσεις. Ὁ Ἡγεμὼν οὐδὲ ὡς σημαίνει. Ἐἶνε ἀπλῆ μηχανὴ προωρισμένη εἰς τὸ θέτειν ὑπογραφάς, ἀπέναντι δὲ τῆς Βουλῆς ἐπέχει θέσιν ὀρισταμένου πρὸς προϊστάμενον, παρ' αὐτοῦ μισθοδοτούμενον καὶ μὴ δυναμένου οὐδὲ ἐναντίον αὐτοῦ νὰ ἐνεργήσῃ, ἀλλῶς κινδυνεύει νὰ χάσῃ τὴν θέσιν του. Τοῦτο συνέβη εἰς τὸν νῦν ἡγεμονεύοντα. Καὶ ἐπειδὴ δὲν ἔχει ἴδιαν θέλησιν διὰ τοῦτο δὲν πταίει. Διὸ φρονῶ, ὅτι οὐδέποτε ἡ Σάμος ὑπὸ τοιοῦτο πολιτεύμα ἐσωτερικῆς διοικήσεως θὰ ἐξέλθῃ τῆς δεινῆς θέσεως εἰς τὴν εὐρίσκειται. Ὁ Ἡγεμὼν πρέπει νὰ καταστῇ ἀνεπηρέαστος. Ἀλλὰ τοῦτο θὰ κατορθωθῇ μόνον, ἐάν καταστῇ ἰσοδύναμος ἄμφω

Ελλάδα όμως εάν τούτο είναι δυνατόν. Υπολείπεται λοιπόν, για οι άνδρες οι την Σάμον διοικούσας καταστῶσι μάλλον εύθυνοι, εννοούντες την ύψηλήν ἀποστολήν των και τὰ ἱερά καθήκοντα, ἅπερ ἔχουσιν ἀπέναντι τοῦ λαοῦ, οὐ τὰς τύχας ἰθύνουσι.

ΕΥΓΕΝΙΟΣ ΖΗΝΩΝ.

ΠΟΙΗΣΙΣ ΚΑΙ ΠΟΙΗΤΑΙ.

Η ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΕΠΙΔΡΑΣΙΣ ΑΥΤΩΝ.

(Δημοσία Διέλιξις.)

Ότε ὁ Ἀρπαλος ἡγούμενος μυριάδων πελταστῶν και δορυφόρων, ἐξιστράτευεν ἐναντίον τῶν Μιλησίων και Πριηνέων, και προσηνῆς καθίστατο ὁ κίνδυνος τῆς ὅλοσχεροῦς καταστροφῆς τῶν ἀπαρτιστικῶν ἰώνων ἐκ τῆς ὑπεραρίθμου στρατιᾶς τῶν βαρβάρων ἐπιδρομέων, ὁ ψάλτης Ἰάλεμος, διὰ τῶν γλυκυφλόγγων τόνων τῆς λύρας αὐτοῦ, ἀνερίπιζε τὰ καθεύδοντα τῶν τρυφηλῶν συμπολιτῶν του αἰσθημᾶτα, οἵτινες, συναίσθανόμενοι τὸν ἐπικείμενον ἔλεον και τὸν κίνδυνον τῆς ὑποδουλώσεως τῆς ἐξυτῶν χώρας, ἀνέντησαν ἐκ τοῦ ληθαργίου, και ἀναλαβόντες τὰ ὅπλα ἀντέταξαν ἰσχύη και ρώμην εἰς τὴν στρατιάν τοῦ μεγάλου βασιλέως.

Και ἐμάχοντο οἱ τέως τρυφηλοὶ Ἴωνες και προήσπικον, τὰς γενεῖρας τοῦ θάλητος και Βιάντος, και τέλος ἐνίκων. Οἱ θύριοι τοῦ Ἰαλέμου στίχοι συνεκίνουν τοὺς ἡγέτας αὐτῶν εἰς ἀκρατον ἐνθουσιασμόν, και ἡ νίκη ἐπετεύχθη.

Ἡ εὐγνωμοσύνη τῶν Μιλησίων και Πριηνέων πρὸς τὸν ποιητὴν Ἰάλεμον ὑπῆρξεν ἀπεριγραπτος. Μετὰ τὴν αἰσχρὰν ὑποχώρησιν τῶν ὑπὸ τὸν Ἀρπαλον βαρβάρων μαχητῶν, οἱ Βουλγηφόροι και Δέκαρχοι ἀθροισθέντες εἰς τὸ Πανιώνιον, ἔγραψαν ψήρισμα, δι' οὗ ἀπένεμον τὸν τίτλον ὑπάτου ὑποτρόφου τοῦ Πανιωτικῦ προπαιδείου, τῷ Ἰαλέμῳ. Τὸ ἀγαλμα αὐτοῦ στεφανηφόρον ὑπὸ εὐφραδῶς κλάδου ἀργυροπαρύφου δάφνης, ἀνεστηλώθη εἰς τὰς ἀγορὰς Μιλήτεω. Πριήτης, Κολοφῶνιος και Ἐπίσου. Εἰς τὴν βίβλιν τοῦ στηρίγματος ἐν θυρωῖσι κλαισιοδμήτω ἔριρε τάδε τὰ γράμματα:

Μούση Ἰηλέμιος πάτρην ἤγειρε κλέος, Ἴωνες δὲ τοῦ εὐγνωμονοῦσιν αὐτῷ.

Ἡ ἐκ τῆς παλαιότητος ἱστορίας σελίς αὕτη, ὑποδεικνύει ἡμῖν τοῖς νεωτέροις, τὴν δύναμιν τῶν προγόνων ἡμῶν ποιητῶν, τὴν ἐπίδρασιν τῶν ἔργων αὐτῶν ἐπὶ τε τῶν κοινωνικῶν, πολιτικῶν, και ἠθικῶν θεσμῶν τῆς ἀνθρωπότητος, και τὸ σέβας ὅπερ ἀπέδιδον ἅπασι αἱ κοινωνικαὶ τάξεις εἰς αὐτούς.

Οἱ Ἀθηναῖοι, ἐπεμψαν εἰς Σαάρην, ἀντὶ τοῦ αἰτηθέντος στρατηγῶν,

τὸν γωλὸν Τυρταῖον, θέλοντες εἰσεῖνᾶ ἐμπαίζουσι τοὺς γείτονας αὐτῶν Σπαρτιάτας διὰ τοιοῦτου στρατηγῶν, ἱραστοῦ τῆς κυαμίου γύτρας μάλλον, ἢ τοῦ δόρατος και τῆς ἀσπίδος. Ἐν τούτοις ἠπατήθησαν εἰς τὰς σκίψεις των, λητμονήσαντες τὴν νευρώδη και φλογγογγὴν δύναμιν τῆς λύρας τοῦ γωλοῦ ποιητοῦ, ὅστις δι' ἐνός ἐνδοξοῦ θυρίου του, ὅπερ ὁ ἀλάστωρ χρόνος διέσωσε μέχρις ἡμῶν, ἐπὶ τοσοῦτον ἐνεθάρρυνε τοὺς Σπαρτιάτας ὥστε ἡ ἀκατόρθωτος νίκη ἐπετελέσθη, και ἡ θεὰ Φήμη, ἡ ταχύπερος κόρη τοῦ νεφελεγερέτου Διὸς, ἐπέρωσε τὸ κλέος τῆς παρὰ τὸν μυστηριώδη Εὐρώτα πόλεως.

Και ἐνταῦθα καταφαίνεται ἡ δύναμις τῆς ἐπιδράσεως τοῦ ποιητοῦ ἐπὶ τῶν λεπτεπιλεπτοτέρων αἰσθημάτων τῆς ἀνθρωπότητος. Ὁ Τυρταῖος, ὁ γωλὸς ἐκεῖνος, ἀκαταλόγιστος και ἔσχατος τῶν Ἀθηναίων πολιτῶν, ἀντεπροσώπευσεν ἀξιοπρεπῶς τὴν πατρίδα του, και κατώρθωσε νὰ περατώτῃ ἐκεῖνο, ὅπερ και ὁ πολεμικώτερος τῶν στρατηγῶν δὲν θά ἐδύνατο ἴσως ἀνευ πολλοῦ κόπου και ζημίας νὰ κυτορθώσῃ.

Οἱ στίχοι περιχλείουσιν ἐντὸς τοῦ φαντασιώδους και ἰδανικοῦ αὐτῶν κελύφους, σπέρματα δράσεως και ζωτικότητος, ἅπερ ἐκκολλαπτόμενα, παράγουσι σπινθηρας αἰσθητικῶν, φλέγων τὰς τὰς ὑποδούλους καρδίας, τὰς δεδουλεμένης διανοίας και τὰς πιεζομένης παντοειδῶς και ποικιλοτρόπως αἰσθησεῖς.

Τέσσαρες ὅλοι αἰῶνες, βαρεῖς ὡς ὁ νεφελώδης οὐρανὸς τῆς ἐσπερίας Εὐρώπης, σκληροὶ ὡς αἱ ἀνάισθητοι καρδίαι τῶν τιμαριωτῶν τοῦ μεσαιῶνος, κατεδασάνιζον τὴν γλαυκόχροα Ἑλλάδα, τὴν ὠραίαν τοῦ Μαρτίου παρθένον. Ἡ Ἑλληνὶς κλειῶ ἀνέγραψε δι' ἐρυθρᾶς μελάνης, ὡπερ ὁ Δράκων τοὺς νόμους του, εἰς τὰς παρθένους σελίδας τῆς ἱστορίας τοῦ ἡμετέρου ἔθνους, πάντα ἅπερ διεσπάθισε και ἐπετέλεσεν ἡ τυράννος σπάθη τοῦ βαρβάρου κατακτητοῦ, εἰς αὐτὰ τὰ ἐδάφη τοῦ Ἑλληνικοῦ κλέους.

Ἀπὸ τοῦ Θυάμιδος και Φασήλιδος μέχρι τοῦ ἐσχάτου ἀκρου τοῦ ἀδυσωπήτου Μαλέα ἔδρεμε πῦρ, και ἀλύσεις σιδηραὶ κατεδεδωμένοι Προμηθεὺς δίκην, ἅπαντα τὸν Ἑλληνισμόν.

Ἡ ἑλληνὶς γλώσσα, ἐν κρυπτῷ και ἀπαραβύστω λαλομένη, ἐμαρτύρει τὴν ὑπαρξίν του ἔθνους ἡμῶν. Ὑπὸ τῶν ἀρχόντων δὲν ἐπετρέπετο ἡ λατρεία τοῦ Κυρίου, και οἱ τλήμονες πατέρες ἡμῶν ἐν τοῖς στήθεσιν αὐτῶν ἀνῆγειρον ἱερὸν βωμόν, και ἅγιον θυσιαστήριον, ἐν σιγηλότητι και μυστικισμῷ ἀναπέμποντες πρὸς τὸν Ἐσταυρωμένον τοῦ Γολγοθα τὴν ἐλπίδοφρονα προτευχὴν των.

Και ἦτο νῦν ἀτελεύτητος και δουλείας σκοτία κελαινῆ. Καὶ γλαυκὸς

μονότονος ἐξέπεμπον τὸ νόστιον αὐτῶν ἄσμα ἀπὸ τῶν ἱερῶν στηλῶν τοῦ Παρθενῶνος. Καὶ αἱ νύμφαι Καρυάτιδες, και τὸ θησεῖον, και ἡ Ἡνυξ και τὰ Προκύλαια, και τὸ Ἐρεχθεῖον, ὑπὸ τὰς μυστηριώδεις σκιάς των ἐλίκνιζον τὸν βαρβάρον ἀυθέντην και καταστρεφία τῆς Ἑλληνικῆς ζωῆς.

Ἠλὴν ἐκ τῆς σκοτίας ἐκεῖνης τῆς φίλης μητρὸς Ἑλλάδος, ἀνέλωμφεν ἄστὴρ φαινός, διαφωτίσας τὰ ἐρέθη τῆς γλαυκῆς Ἑλλάδος.

Αἱ φερραὶ πολίγυνη ἀσημαντος τῆς Θεσσαλίας, ἐγέννησαν νέον Τυρταῖον, νέον πλαστοουργὸν τοῦ Ἑλληνισμοῦ, τὸν ἀθάνατον Ρήγαν. Ἐκεῖνον ἔστις μετὰ :

Ὅς ποῖε παλληκάρια
νὰ ζῶμεν ἐς τὰ στενά
ἐς τοὺς βράχους ἐὼς λιοντάρια
ἐς τὰς βράχιας ἐς τὰ βουνά.
Καλλίτερα αἰεὶ ὦρας
ἐλευθερῆς ζωῆς
παρὰ βεράντα χρόνια
σκλαβιὰ και φυλακίη.

συνῆρσε τοῦ γηραιοῦ Ὀλύμπου και Πίνδου τοὺς ἀρματωλοὺς, και ἐμόρφωσε τὴν φιλικὴν Ἐταιρείαν, τὴν ἐπιτεύξασαν τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς Ἑλευθερίας, γωνίας τοῦ Ἑλληνισμοῦ, μετ' ἧς αἰετοτε προσπαθοῦμε νὰ συνενωθῶμεν ἡμεῖς οἱ τλήμονες ὀδοῖοι.

Ὁ Ρήγας ἦτο ποιητὴς. Καὶ ἡ ποίησις αὐτοῦ ὑπῆρξε τοσοῦτον αἰσθηματικὴ, ὡστε πάντες οἱ ἀκούσαντες τοὺς φλόγγους τῆς λύρας του, ἀνεπετρώθησαν και ἀντέταξαν ἰσχύη και ρώμην εἰς τοὺς ἐχθροὺς τῆς πατρίδος. Ὁ Ρήγας ἀνίστητε τὴν Ἑλλάδα, ἐπιδοῦς αὐτῇ τὸν σαπρεῖνον στέφανον τῆς Ἑλευθερίας, ὃν ὁ φλοῖσθος τοῦ Δουναβείως ἐτόρευσεν.

Ἡ γλώσσα τῆς ποιήσεως, εἶνε γλώσσα αἰσθητικὴ, αἰσθητικώτερα τῆς τοῦ πεζοῦ λόγου. Δὲν παρακωλύεται ὑπὸ ζηρῶν και στεῖρων ἐτυμολογιῶν, οὐδ' ὑπὸ κανόνων και γραμματικῶν συνθηκῶν, ἀλλ' ἐλευθερὰ διαχέει τὰς ἰδέας αὐτῆς εἰς τὸ ἀπειρον, οἵτινες, ταχύπεροι ὡς ἡ Φήμη, διασχίζουσι τὰ πελάγη τῆς ἀνθρωπίνης διανοίας. Τὸ ἀρχαῖον θεᾶτρον διδάσκει ἡμῖν τὸν διακαῆ πόθον, ὃν ἐδείκνυσαν οἱ πρόγονοι ἡμῶν πρὸς πᾶν τῆς Μούσης ἔργον.

Σοφοκλῆς, Αἰσχύλος, Εὐριπίδης, Πίνδαρος, Ἀριστοφάνης, Θεόκριτος, Τυρταῖος, Ἰάλεμος, Σαπρῶ, Ἀρίων και αὐτὸς ὁ θεῖοτάτος Πλάτων, ὑπῆρξαν οἱ μέγιστοι αἰσθητικοὶ ποιηταί, οἵτινες ἠδυνήθησαν νὰ συστηματοποιήσωσι τὸν σκοπὸν τῆς ποιήσεως, και τοῦ ἐκλαϊκευτικοῦ αὐτῆς προορισμοῦ.

Τὰ ἤχεια τῶν θεάτρων ἀντελαλουν τοὺς φλόγγους γλυκυμόλου λύρας, και παταγώδη χειροκροτήματα ἐκάλυπτον τοὺς λόγους τῶν ὑποκρινομένων ποιητῶν. Τύποι φιλοπατρίας, μορφωτικῆς ἐναπλάσεως, οἰκογενειακῆς και πολι-

τικῆς μορφώσεως ἐγαλκείοντο ἐν τοῖς θεάτροις και μόνον.

Τὸ σοβάρωμα διεδέχετο ἡ ἐλαφρότης. Τὸ εὐρύθμον μαστίγιον τοῦ Ἀριστοφάνους πλατορίζον ἐπὶ τῆς βράχως τῶν κακοδοξῶν και ἀπιστοδοξομένων, ὑπεδείκνυε τὰ μίση τῆς θεραπείας τῶν κοινωνικῶν σαπριῶν, αἰτινες συνελθὼς ἀνερίπνυτο ἐν Ἀθήναις. Ὁ Πλούτος, αἱ Νεφέλαι, οἱ Ἰθρυες, και πάντα τὰ ἔργα τοῦ ἀθανάτου σατύρου, οὐν τῆ φαιδρότητι, ἐξήσκουν, και τὴν εὐπρεπεστέραν ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς κοινωνίας.

Θεόκριτος δια τῶν εἰδυλλικῶν του ἀνέπλασε τὰς ἀπλάς καρδίας τῶν συγχρόνων του νέων, φαιδρῶς, γαριτολόγος πάντοτε. Ὁ Ἀνακρέων, κισσοστεφῆς, μετὰ τὸν κύλικα ἀνά χειρας, ἐψάλλε τὰς Βακχίδας και τὸν Διόνυσον. Χάρις τρελλῆ γοητεῖς ἀναπόδραστος γελῶς τῆς σκυθρωπαζούτης ἀνθρωπότητος.

Ὁ προορισμὸς τῆς ποιήσεως, ἐξαγεται ἐκ τῶν ἀνωτέρω, ὑπῆρξε πάντοτε ὑψηλός. Δυστυχῶς, παρ' ἡμῖν τοῖς νεωτέροις ὑπῆρξε νανός. Καὶ παρὰ πλείστοις τὰ ποιήματα ἐπέχουσι τὸν φαρμάκων ἐναντίον τῆς δυσπεψίας, ἢ τὸ περισσότερον λικνίσματος. Ἡ δυστυχῆς Μούσα, ρίχνη περιδεδιλημένη ἐπικτεῖ τὴν φιλαυθροπία. Πλεῖστοι τῶν συγχρόνων ποιητῶν, τῶν ὑμνηστῶν τὸ κλέος τῆς πατρίδος πύχουσι, και πύχουσιν ἀτυχῶς ἀναξιοπαθέστατα. Ὁ συμπαθὴς και ὑπερήφανος φίλος Ἀγγιλλεὺς Παράσχος, τὸ θυμᾶ τῆς ἑλληνικῆς ἀδελφίας, ἀναμένει τὴν διάθρηψιν τοῦ πολυπαθοῦς σαρκίου του, τοῦ λαμπροῦ σκηνώματος ἐκεῖνου, εἰς ὅπερ τοιαύτη εἰκεὶ ψυχή, μεγάλῃ ὡς Παρνασσός, ἐκ τῆς γραφίδος τοῦ κυβερνητικοῦ ὑπαλλήλου. Καὶ ὁ πολὺς μύστηξ τῶν Πιερίδων νυμφῶν, κύπτει νυχθήμερον πρὸ τοῦ γραφείου του, ἐξ οὗ πορίζεται τὰ ψυχία τοῦ ἀρτου Σκληρότης, ἀπανθρωπία. Ὁ Παράσχος λησμονεῖται. Ἴσως εἶνε εὐτυχιστερος τοῦ ἀτυχῶς Ἀλεξάνδρου Σούτσου, ὅστις κατέλιπε τὸν βίον ἔρημος και ξένος, εἰς γωνίαν τινὰ τοῦ ἐν Σμύρῃ ἑλληνικοῦ νοσοκομείου. Καὶ ἔμωσ οἱ ποιηταὶ ἀνεξέλιξαν περιόδους εὐγενεοῦς πορείας, παρασχόντες τῇ πατρίδι ἐκδουλεύσεις ἀνεκτιμήτους. Ἴσως ἡ πρὸς τοὺς ποιητὰς και τὴν ποιήσιν ὀλιγωρία τῶν σημερινῶν ἡμῶν, προέρχεται ἐκ τῶν ἐλλείψεων τοῦ Ἑλληνικοῦ Παρνασσῶ.

Εἶμαι πάντοτε αἰσιδοξός, προκειμένου περὶ τῶν ὁμογενῶν μου Ἑλλήνων. Καὶ ἐλπίζω ἐπὶ τὸ μέλλον, νὰ ἴδω λύρας ἑλληνίδας κρουόμενας ὑπὸ νεῶν Τυρταῶν, Ὁμήρων και Πινδάρων, ἐὰν παραλλήλως μορφώσωσιν οἱ ἐπιγιγνώμενοι αἰσθημᾶτα φιλόμουσα, φιλομουσότερα τῶν ὑφισταμένων.

T. M. ΤΣΙΧΑΗΣ.

ΧΡΟΝΙΚΑ.

Επί παρουσία Ικανού και ενλεκτού ακροατηρίου έγινοντο την παρελθούσαν κυριακήν αι εξετάσεις της υπό την διεύθυνσιν του κ. Κ. Γ. Λυσιώτη δημοτικής σχολής Αγίου Λαζάρου.

—§—

Καθήκοντα Διοικητού Λιμενικού κατά την τρίτην απουσίαν του κ. Μιτσελ θά εκτελή ο Αστυνόμος κ. Γουτγάους.

—§—

Ο έν. Πιζη της Ιταλίας σπουδάζας την ιατρικήν εύελπις νέος κ. Πολ. Χ. Μοδιόνος, δούς ισχάτως τας διδακτορικής εξετάσεις του έλαβε τον βαθμόν άριστα. Τά συγγραφήματά μας.

—§—

Ανεχώρησεν εκ Βαρωσίων διελθών διά της ήμετέρας πόλεως και μεταβαίνων εις Λευκωσίαν ο κ. Σ. Μαγγανής ένα από της παρούσης έδραμάδος αναλάβη τά καθήκοντά του έν τή πρωτεύουσή ώς διευθύντης του γραφείου των προσόδων.

—§—

Τό προπαραλθόν σάββατον εξέδικάσθη ένώπιον του έν Λευκωσία πταισματοδικείου ή μεταξύ των κ. κ. Σ. Σεβασλή και Ρίχτερ δίκη. Ο επί έπιθέσει κατηγορούμενος κ. Ρίχτερ καταδικάσθη εις 2 λιρών πρόστιμον και εις τά έξόδα της δίκης, έπιτιμηθείς άμα υπό του προέδρου.

—§—

Τήν τρίτην κατέπλευσαν τό άτμόπλοια του άυστριακού «Λούδ», τήν δέ τετάρτην τό γαλλικόν «Sénégal».

—§—

Διά του άυστριακού ανεχώρησε τήν παρελθούσαν τετάρτην εις Σμύρνην ο κ. Σ. Σεβασλής, αδελφός του έν Βαρωσίοις δικηγόρου κ. Μ. Σεβασλή.

—§—

Η έν Βουδαπέστη της Ούγγαρίας κινητή γέφυρα του Μιδ, επί του Theiss, κατέρρευσε συμπερασύρασα ύπερ τά 100 άτομα, άπερ εύρον τον θάνατον, ταφέντα υπό τά έρείπια αυτής.

Κύριε Συντάκτα

Εσραμμένως εδημοσιεύσατε έν τώ τελευταίω φύλλω του «Νέου Έθνους» ότι κατά τας άπολυτηρίους εξετάσεις του έν Λευκωσία Γυμνασίου έτυχον μόνος του βαθμού «άριστα», παραλιπόντες να αναφέρητε ότι του αυτού βαθμού έτυχε και ο εκ Λευκωσίας νεαρός και έπιμελέστατος συμμαθητής μου κ. Δημοσθένης Χρ. Σεβέρης. Τήν παραλίψιν ταύτην γενομένην, ως δέν άμφισβάλω, κατόπιν εσραμμένων πληροφροριών, παρακαλώ υμάς όπως διορθώσητε, αίροντες ούτω τό γενομένον άδίκημα προς προσφιλή συμμαθητήν.

Διατελώ μεθ' ύπολήψεως

Ευάγγελος Χατζηγιάννου

Εν Λέρνακι τή 8/15 Ιουλίου 1894.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑΙ

Ο ΟΥΡΑΝΙΟΣ ΠΑΤΗΡ.

Κατά μετάφρασιν εκ του Γαλλικού υπό του Αγίου Καθηγουμένου Κόκκου κ. Γερασίου.

Σχήμα 16ον, σελίδες 278. Τύποις Σιλκιγγιού.

Υπό τον άνωτέρω τίτλον εξέδθη άριστον και περισπούδαστον σύγγραμα του Γάλλου θεολόγου και καθηγητού της φιλοσοφίας έν τώ έν Γενεύη Πανεπιστημίω κ. Ernest Naville, μεταφρασθέν εις τήν καθ' ήμάς γλώσσαν υπό του γνωστού διαπρέπουσ λογιού κ. Γερασίου, Καθηγουμένου της Μονής του Κόκκου. Τήν μετάφρασιν διακρίνει έμβριθεία καλλιλογική και γλώσσα εύληπτος και γλαφυρά. Το έργον του κ. Ernest Naville είνε διηρημένον εις έπτα βιβλία, αιτινες άπηγγέλησαν έν Γενεύη, άποσπάσαι τον θαυμασμόν του κοινού διά τήν σαφήνιαν και πειστικότητα των επιχειρημάτων του συγγραφέως, άποδεικνύοντος τήν δύναμιν του χριστιανισμού, και τας σαθράς βάσεις, έφ' ων στηρίζουσιν οι άείστοι τας δοξασίας και πεποιθήσεις αυτών.

Η μετάφρασις του «Ουρανίου Πατρός» τιμά μάγλως τον ιερολογιώτατον Καθηγουμένου της Μονής Κόκκου κ. Γερασίου, εστις ουδένος έφείσατο κόπον και ουδεμίαν δαπάνην προς έλδοσιν τοιούτου έργου, όπερ θέλει χρησιμεύση ως έρόδιον εις πάντα Έλληνα ορθόδοξον.

ΛΕΥΚΑΝΘΕΜΑ

BIRGINIAS Σ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟΥ.

Σχήμα 16ον, σελίδες 96. Τύποις «Φιλοκαλίαι».

Τά «Λευκάνθεμα», έργον της αξιολόγου ποιητριάς κυρίας Βιργινίας Σ. Οικονομοπούλου, μονογραφία της όποιας εκδόμησαν πολλάκις τας στήλας της «Εφημερίδος των Κυριών», είνε πρόσχρητον της σπουδαζούσης νεότητος άμφοτέρων των φύλων, έγάρρησαν δ' εις γλώσσαν τερπνήν, πλήρη χαράς και γελώτων. Τά «Λευκάνθεμα» συνιστώμεν εις πάναν οικογένειαν, ήτις έχει νεότητα.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΒΙΔΗΣΕΙΣ

ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ. Η ΝΕΑ ΦΑΣΙΣ ΤΟΥ.

Εκ Κωνσταντινουπόλεως.

Η άρνητική άπάντησις εις τήν τελευταίαν προς τον σουλτάνον των πατριαρχείων εκκλησίαν δέν θάππει τό ζωτικόν μας ζήτημα. Η τε ιερά σύνοδος και τό Δ. Μ. Συμβούλιον μεθαύριον επιδίδουσι τήν ύστάτην εκκλησίαν προς τήν κυβέρνησιν. Η παραιτήσις πάντων. έσέται ή σφραγίς. Παύεται

πάντα αξιωματική της εκκλησίας επί του έθνους εύθύνη. Οι έν τοις πατριαρχείοις σκοπόν. έχουν να αντίσχουν έν τή έμμονή των δικαίων των. Θά έλλείψωσιν έπιτροπήν εκ μόνων κληρικών ήτις και μόνη θά διαπραγματεύηται τό ζήτημα. Αν ή Ρωσία κωφεύση, όπως και άλλαι δυνάμεις, εις τήν παρακλήσιν της εκκλησίας, ό έλληνικός λαός, καιρίως τετραυματισμένος τά έθνικά του δικαια, άφίεται ελεύθερος να διερωθή τας περιστάσεις του. Ίσως μάλιστα ή συνδρομή της Αγγλίας καταστή επακολούθημα της προσελεύσεως της άγγλικανικής εκκλησίας εις τήν ορθοδοξίαν, καθώς επανειλημμένως από Λουναρέως του άειμνήστου πατριάρχου ζητούσιν. Αλλά συμφέρι τό τελευταίον τουτο σπουδαιότατον εις τήν Ρωσίαν; Ίδού ό στριβόμενος κόμβος.

ΠΑΡΑΙΤΗΣΙΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΑΡΜΕΝΙΩΝ.

Η Α. Μ. ο πατριάρχης των Αρμενίων Χορέν Ασιακίαν υπέβαλε τήν παραιτήσιν αυτού από του πατριαρχικού θρόνου, γενομένην δεκτήν.

ΣΤΕΦΑΝΟΙ ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΑΡΝΩ.

Κατά τήν κηδείαν του Καρνώ παρηκολούθησαν 500 άνθρωποι, φέροντες τον αριθμόν στεφάνων. Τήν πρώτην θέσει κατείχεν ό της Βουλής στέφανος αξίας 10,000 φράγκων. Η δεσποινίς Σιρίς, μηνηστή του υιού του Καρνώ, κατέθεσε εις τό φέρετρον του άτυχού πατρύς του μηνηστήρος της κολοσσαίου στέφανου διαμέτρον οκτώ μέτρων, άποτελούμενον εκ 5,000 άνθών, μαργαριτών.

Μεταξύ των στεφάνων εύρίσκατο εις, κατεσκευασμένος εκ μυρσίνης και δάσσης, φέρον τήν έπιγραφήν: Τώ κυρίω Καρνώ, εις στρατιώτης.

Η έν Παρισίαις πρεσβεία της Ρωσικής Κυβερνήσεως, απέστειλε μεγαλοπρεπέστατον στέφανον εκ λευκών ρόδων.

Ο πρεσβευτής της Γερμανίας έν τή Γαλλική πρωτεύουσή Κόμης Μύνστερ, κατέθηκε έν δώματι του αυτοκράτορος Γουλιέλμου εις τό νεκρικόν φέρετρον του Καρνώ, πολύτιμον στέφανον εξ άνθών άνεμώνης και λευκών ίάσμων.

Οι έμποροι των Παρισίων επί ιδιαιτέρας νεκροφόρου άμάξης συρομένης υπό 6 ίππων, είχαν έναποθήσει στέφανον ωραιότατον αξίας 25,000 φράγκων, εκ των σπανιωτέρων άνθών του κόσμου. Και ό βασιλεύς Γεώργιος διά του έν Παρισίοις πρέσβειος της Ελλάδος διέταξε να κατατεθή εις τήν σορόν του γάλλου προέδρου πολυτελής στέφανος εξ ονόματος Αυτού.

Οι έμποροι άνθών, κατά τας γαλλικάς εφημερίδας, επώλησαν άνθη αξίας 2,000,000 φράγκων!

ΤΙΜΑΙ ΕΙΣ ΤΟΝ ΝΕΚΡΟΝ ΤΟΥ ΚΑΡΝΩ.

Κατά τήν εξέλιξιν της κηδείας του Καρνώ εξέδηλώθη βαθυτάτη υπό του Ελληνικού πληθυσμού των Παρισίων ή προς τήν πενθούσαν Γαλλίαν εύγνωμοσύνη της Ελλάδος. Οι Έλληνες της Μασσαλίας και της γαλλικής πρωτεύουσής κατέθεσαν στέφανον επί του νεκρικού φερέτρον του προέδρου της Γαλλικής Δημοκρατίας πολύτιμον εκ κυανωλέκων άνθών, έχοντα εις τό κέντρον άνθινον έλληνικόν σταυρόν και επί κυανών ταινιών τό έπιγραμμα. «Έλληνες Παρισίων και Μασσαλίας:» Πρεπορεύοντο της μεγαλοπρεπούς έλληνικής παροικίας των Παρισίων Έλληνες φοιτηταί φέροντες πενθοφόρους έθνικάς σημαίας, είποντο δε αι έπιτροπαί των δύο ελληνικών έν Γαλλία κοινοτήτων. Κατά τήν διάβασιν οι εύγενεις Γάλλοι έζητωκραύγαζον ύπερ του ήμετέρου έθνους.

ΔΙΑΓΓΕΛΜΑ ΚΑΖΙΜΙΡ ΠΕΡΙΕ.

Ο νέος προέδρος της Γαλλικής Δημοκρατίας έν τώ διαγγέλματι του εις τά νομοθετικά σώματα, δηλοι ότι δέν άνήκει εις ουδέν κόμμα, άλλ εις τήν Γαλλίαν και μόνην, και ότι ή ακολουθήση τό παραδειγμα του Καρνώ έν τή εξασκήσει του καθήκοντος. Ο Καζιμίρ Περιέ άπεράσισε να έπιζητήση τήν εκ νέου εκλογήν του κατά τήν λήξιν του χρόνου της προεδρείας του, και συναισθαίόμενος τας εύθύνας του ύψηλου του αξιώματος, δέν θά έπιτρέψη τήν κατάργησιν των συνταγματικών δικαιωμάτων της Γαλλικής πολιτείας. Π περιουσία του νέου προέδρου άποτελείται εκ 40 εκατομμυρίων φράγκων, τό κυριώτερον δε μέρος αυτής, άπαραίτητοι τά έν Άνζών άνθρακωρυχεία.

ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΤΥΠΟΥ ΕΝ ΤΟΥΡΚΙΑ.

Εις τοσοούτον περιορισμόν συγκρατείται ό έν Τουρκία τύπος, ώστε τον θάνατον του Καρνώ τον έγχαρκτηρήσα καθ' ύψηλήν διαταγήν, ως φυσικώς προσελθόντα! Ούτω, ό «Νεολόγος» και ή «Αμάθθεια» περιγράφουσι αυτόν: «Η οδός, δι' ής διήρχετο ό Καρνώ, ήτο κατάμεστος κόσμου, ή άμαξα έχώρει βραδείως, έν μείω ζωηρών άνευρημιών εκ μέρους του πλήθους. Ο Καρνώ εκράτει τον πύλον διαρκώς χαιρετίζων. Αίφνης όμως ώχρηάσας, και κακώς έχοντα έαυτον αισθανθείς, κατελήρη υπό φρικωδών αλγηρόων, προσομίων του μετά μικρόν επελθόντος θανάτου». Καθ' όλην δέ τήν περιγραφήν της στυγεράς δολοφονίας, ουδέ λέγεις αναφέρεται όπως χαρακτηρησθή ως τοιαύτη.

ΠΕΡΙΕΡΓΟΣ ΔΙΚΗ ΤΟΥ ΙΑΤΡΟΥ PIT—CHIT—CHIN.

(Κατά μετέφρασιν εκ του γαλλικού)

«Ο: άρχεται ο άσθενης Bilboquet εν τούτοις ύποψήμασι του, σοι άσθενει κατά τήν πράγματα άπολύουσιν εν Γαλλία φήμας, ήτις με- γιθύνονται όσήμερα: κατ' εύθύν λόγον τής άπιστάσεως, ήν διέδραμον όπως άρχίσθωσιν εις τήν χώραν μας.»

«Ίδιος εν τή Ιατρική επιστήμην, όστις δέν εινε Γάλλος, και παρουσιάζει πτυχίον καθ' όλα εν τάξει.»

«Ιατροί τις άρχισθείς εκ Μανσγουρίας έσχε τήν εύτύχημα να εύδοκμήσθω κάλλιον του πλέον ίσχυομένου και βραβευθέντος τελεσίφοτου του Πανεπιστημίου χάρις εις πομπήδες και παρά- δειξον άνομα, άσθεσίων να προσεβή.»

Και αύτός ο Bilboquet, προς ύποστήριξιν του ίσχυομένου του, άναγίρει: τήν κατάδειγμα ενός άταληπιάνου, όστις εν διαστήματι: όλίγων μό- νων μηνών, εκτήσαστο σπουδαίαν φήμην όρει- λωμένην εις μόνην τήν περίστασιν ταύτην.

«Χαροάζετε μετά πολλής προσοχής: τού: ά- σθενεί, αίνους προσέτριγον εις αύτόν. Εί- τα έκάλει τήν σύζυγον του, επιβάλλον προσ- ωπον, και τήν άπρόθυμη λίξις τινά: εις τήν σερβικήν.»

Αυτή τήν μετέφραζε ρωσιστί εις τήν θα- λαμηπόλον. Η θαλαμηπόλος: πολωνιστί εις τήν μάγειρον. Ο μάγειρος: τήν μετεβίβαζε γερμανιστί εις τήν θυρωρόν. Ο θυρωρός: τήν επανέλιθαι: άσθεστί εις τήν φαρ- μακοποιόν, ό όποιος: έστειλε μετά πάσης τής προθυμίας: τήν συντηγήν γαλλιστί, α- ζήτων βιβλίω, πριν ή επιβιβασθή τήν έ- νίργειαν του φαρμάκου, να πληρωθή άδώς και ειτα να τήν παρουσιάζει εντός μικρού κυ- τίου λίαν κομψού, επιμελετημένως περιτυλιγ- μένου: δια ήνωμιγγος (σπάγγου) και έσφαγισμέ- νου δι' έρωσίου κηρίου.

«Ο Κο: Βουκατιέλ άναμφιβόλως: ήτο κάτο- γος του άνακτότου τούτου, όποτε πρό πίετε ή έξ ηρώων έσχε τήν θράσος να έλθη και έγκλιθί- σθω εις πλάγις βουλιβέρτον, με ένοίκιον 12, 000 φράγκων, και ν' άνοίξη εκεί άσθεσίων ία- τρική: επισκήψασθαι. Προβλίπων τήν μεγάλην δυσχέρειαν: ό: ήτο γεννημένος εις Γαλλίαν, πρώτων μίλημα έσχε να μεταβίβη έθνικότητα.»

«Επρίπει να έκλήθη μίρας καταγωγής. Δέν ήτο εύγε: τήν πράγματι.»

Κατά τήν περιουσαν εποχήν των άσθεσίων- των άμαζών, των τηλεγραφικών συμάτων, ώς και των δικούλων, αι άποστάσεις: εισίν τοσού- τον ίσχυός, ώστε πολλά: χόφραι, αίνους με- τήγον πρό είκοσιεπίτε περιτον, γοητείε τινός, εινε σήμερον άσφαγισμένως και όμοια των κοινών προσετίων.

«Ο κ. Βουκατιέλ θέλων ν' άνακινισθή καθ' όλα: τήν έπίψης, ώνεροπέλει πράγματα όλως νέα. Έβασε τήν κεραλήν εντός των χειρών του, εξετύλιξε τήν χάρτιν, τήν ήμισυρίον του και επί τέλους: έδρα τήν χείρα επί του Βιλουτ- χιστίαν.»

Τή Βιλουτχιστίαν, μυστηριώδης χόφρα, περι- ή: είχαν άόριστον ίδίαν και τήν έρκινιστο άδύνα- τον να συναντήσθω ανταγωνιστίς.»

Κατά συνέπειαν παρήγγειλε τρέις έως τέσ- σρας χιλιάδας επιτικιστηρίων, έρ' ών ήσαν έγαυραγμένα: τήν τάδε:

«Ιατροί Pit—chit—chin Τού Πανεπιστημίου του Kievenhk (Βιλουτχιστίαν) Μίλος άπαθών των Άσθεσίων.»

Θεραπεία ήγγυημένη των άσθενειών του λίρυγγος και άλλων.»

Φυσικώς: ό πολυμαθέστατος καθηγητής: διέ- σπειρεν εις τήν κοινόν προκηρύξει, αίνους ά- πεδείκνυσον τήν άναμφίλεκτον ύπεροχήν τής μεθόδου του.

Ήγγυστο τήν θεραπείαν εντός είκοσιεπίτε- ρων ώρών όλων των παθήσεων των φωνητικών όργάνων.»

Μεταβίνατε εις τήν οικίαν του βήγοντες και βραχιώντες, εξήρθετε δε μετά φωνής άήτο- λότου μεσαρών, ή βραυτίοντος κατά τήν έκλο- γήν σας.»

«Εί: πέλας: πάντεχθεν συνόριον και ει: πε-

λάτιδας, φυσικώς τήν λόφω. Ο ίατρος: έρευρε πρακτικώτερον να καταλήπη τήν φάρμακα.

Διότι να δικαιολογήται μετά φαρμακοποιού τήν κέρδη, άπιν: ήδύνατο ν' άποταμίσθω δι' έαυτόν μόνον; Άλλά: καθυπέβαλλε τούς άσθε- νείς του εις πλείστα: όσας: όσκημάς.»

Τών μιν περιετύλισε τήν κεραλήν και ή- των τήν ενία των υποκάτω τού: διατάττε να είσπνίσωσι: όσκατά: όμοιας: άσθεσίων: τήν δε έπι- τέλλετο να κινωσιν άπειράς: τής: ήμέρας: τόν γυρον: τής: αίνους: του άσθεσίων: με τούς βραυτίον: ύψωμένους.»

«Γεγυρωσιν έπίσης: ένα βραυτίον: θεάτρο- τινός: ή: ήρωικώς: άσθεσίων: και λιμνωδίας, στηριζόμενος: επί των ποδών και των χειρών, επιβιβασίον: ό: όπ: ή στήσις: αύτη: ήτο: ύπεροχτή: δια τήν τελεσίφοτον: τής: φωνής: και εύπεροχίαν των φωνητικών όργάνων. Τή πιστεύει: τή: επί: όσκα: τοσούτων: παραδόξων: και άλλοκότων: θερα- πειών: αι: ενία: επιστήμων.»

Οι πέλας: τήν άσθεσίων: ήσαν: καταγοητευ- μένοι: και άρρηγόντες: άπανταχού: τής: θαυμαστίς: ίσασίς, ών: εγένοντο: μάρτυρες. Εν: τούτοις: εις: μερικώς: σθεσίων: περιστάσεις: άπέτυχε: δύο: ά- νεψίος: άπώλισαν: τόν: κάλον: θετόν: των, σύζυγός: τής: εγένετο: χόφρα: λίαν: πρόωγος: και παραπλή- σιοι: άλλοι: ύπνοστο: συνόδρα.»

«Ο μάγος: άσκληπιόδης: ήδύνατο να έξκαλου- θήσθω: επί: άπειρον: και άνω: δικαιοσύνης: τήν: λυσίτελη: και: έπικερδή: ίσρατίαν: του, εν: δέν: είχε: τήν: άρροσύνην: να: καιζή: μετά: πολυ- τίμου: ύπάρχεις: μεταξύ: όλων: και: πραγματικώς: προσήλθοι: τήν: προσώπω, όπερ: τήν: ενπιστήθη: αύτω.»

Γήρικώς: τήν: μακρησία: είχε: κυνάριον: τή: κυ- νίριον: τούτο: τή: ενέπνεε: λίαν: ζωής: μερικώς. Δέν: ύλάκεται: πλέον, έρκινιστο: ώσπί: παντελώς: ά- φωνος.»

Τήλιν: προσήλθε: όν: έλεγειν: ή: μακρησία. Δε- ατί: δέν: θέλει: να: μοι: όμιλή: πλέον; Αυτό: τή: όποι- ον: όμιλή: όσούτο: καλώς: μετά: τής: γλυκίσιας: του: φωνής.»

«Ίδών: τήν: άπειρίαν: τής: μεγάλης: Κυρίας: τήν: συνόδρα: να: όδηγήσθω: τή: κυνάριον: τής: εις: τόν: διάσημον: είκοίν: Pit—chit—chin. Ο: ία- τρος: κατ' άρχήν, έπαρουσιάζε: δυσχέρειας: τινάς, εν: αναλήθω: τοιαύτην: ίσιν.»

«Ητο: άρα: γε: άσθεσίων: τής: φήμας: του: να: περιπρητί: τήν: τετραπόδον; Άλλ' έπί: τέλους: ενόδρα.»

«Ησθησασκόπησε: τήν: ζών, εξήμισι: τήν: γλωσ- σαν: τή: ώπτα, και: τέλους: τή: έδρα: να: πη: υγρόν: τή: γλωσσίς: φάρμακον.»

«Άλλά: τήν: φωνήν: ταύτην, πρίπει: να: τή: πα- ροδεδώσθω, τή: άποτέλεσμα: ύπέρ: της: δυσχέρειαν: τή: κυνάριον: ύλάκεται, άλλ' εξήμισι: ενός: άσθεσίων.»

«Η μακρησία: ήρξαστο: λυποθύμους, τούθ' ό- περ: δέν: ήτο: τίποτα: άπικάλει: τόν: ίατρον: όλοφρό- νον, όδημιον, όπερ: ήτο: όλιγον: είσπί. Άλλά: τήν: έπαύριον: και: τή: ακολουθού: ήμέρας: διέσπειρε: πανταχού: τής: μεμφιστηρίας: τής. Έπράξε: τή: περισσότερον: έκινιστην: άγωγήν: παρά: τή: έπιτρό- πω: τής: Δημοκρατίας: και: τήν: ύπεροχτή: μετά: τή: σκαυτής: λυστή, ώστε: ή: ύπόθεσις: ήλθεν: εις: τή: δικαιοσύνην.»

Περί: τού: κυνάριον, έννοείται, σχεδόν: δέν: ή- σθησθησάν, άλλ' εκ: των: συλλεθεισών: πλη- ροφωρίων: άπειρίσθη: υπό: τής: δικαιοσύνης: να: παρουσιάζθω: ό: ίατρος: Pit—chit—chin: ένώπιον: του: πεισιμαθεσίου: επί: παρονομή: εξασκήσει: τής: Ιατρικής. Κατά: τήν: έκτύλιξη: τής: δικής: άπειδί: ή: γινόντος: όλως: άπροσόδοκτον, ίκάνον: όπως: έμπεύσθη: εις: ήθικολόγον: τή: άλγεινοτέ- ρας: και: μικροτέρας: των: σκέψης.»

«Ίδών: αι: εν: τή: άνακρίσει: γινόμενος: έρωτα- ποκρίσει.»

«Ερ. Ονομάζεσθε: Βουκατιέλ, τούτο: είναι: τή: αληθείς: όνομά: σας; Λέγεσθε: πτυχίον: του: Πανεπιστημίου: του: Kievenhk.—Το: ύδω: Πα- νεπιστημιον: δέν: ύρίσταται.—Άδικίτε: πολύ: τούς: άσκληπιόδης: τής: συνεικίας: σας.—Έχετε: ύμεις: μόνος: πλειοτέρος: πέλας: ή: όλοι: ήνω- μένοι.—Κάμειτε: χόφρα: όλων: των: μεθόδων, εν: άμπεύσθη: έμπιστοσύνην: εις: τούς: άσθενείς: και: να: τούς: βιβλιώσθη, όπ: άνακλήψατε: μου- σικώς: τήν: θεραπεία, άπιν: ή: επιστήμη: άγνοαί.»

«Απ. Παν: όσα: είπατε: είσπί: έληθί: και: έκρηθί.»

«Ερ. Τότε: τί: έχετε: ν' άντιτάξητε: προς: ύπε- ρίπριν: σας;»

«Απ. Κύριε: Πρόεδρε, διατάξω: πολύ: να: όμιλή- σω. Εν: τούτοις: όνομα: να: στί: δικαιοσύνη: τή, όπερ: ή: όση: τέμα: άσθεσίων: εις: τήν: καταδωτήν: ταύτην.»

«Ερ. Εξηγήθητε: σαφίστερον.»

«Απ. Έγω: εν: τή: θυλακίω: μου: έγραψόν: τή, τή: έπίστον: νομίζω: έπικρισον: να: παρουσιάζω. Άλλά: όνομα: να: τήν: τή: άδεια, όπως: ό: Κο: Πρόεδρε: λέξθω: γνώσιν: τούτου: χωρίς: να: τή: άνακνώση: γινόνση: τή: φωνή;»

«Ερ. Τή: δικαιοσύνην: ύπεροχίαν: ύπεροχίαν: ά- νακλώσθω: προς: ύμεις.»

«Απ. Τότε: έπιρίπω: τήν: καταστραφή: μου. Άλλά: τήν: τή: χειρότερον: Δέν: όνομα: ν' ά- νεγθω: καταδικάζομενος: ώς: κακούργος. Και: ό: ύ- πόδικος: παρουσιάζει: εις: τόν: Κύριον: Πρόεδρον: περιγραφήν: διπλωματικήν: εις: τέσσαρα. Δύνταί: τή: να: πιστεύσθω: εις: διπλωμα: διδάκτορος: τής: Ιατρικής: του: Πανεπιστημίου: των: Παρισίων, δι- πλωμα: καθ' όλα: εν: τάξει: και: τή: όποστον: φέρει: τή: όνομα: Βουκατιέλ.»

«Ερ. Πώς: άνηγορεύθητε: διδάκτορος; Διότι: τή: δέν: κάμειτε: χόφρα: του: διπλωματός: σας;»

«Απ. Η: ιστορία: μου: εις: άπλοσύνη: Δι- ακούσθη: μίλις: πιντασίαις, ή: γινόνση: εξε- σκήση: τή: επάγγελμά: μου, άλλ' έλμοκτόσων. Πάντες: οι: πέλας: μου, ό: εις: μετά: τόν: άλλων: με: έγκυλίσιον. Παρεπνεύοντο, όπ: δέν: τή: έργο: ή- γων: ώφέλιμα: φάρμακα, συνεζήτουν: τή: συνταγής: μου: οι: πλείστοι: έθίσωρον: έαυτού: ίκάνωτέρος: έκω. Τούτο: ήδύνατο: να: έξκαλουθήσθω: επί: άπει- ρον. Ημίσαν: τήν: είπον: κατ' έμαυτόν.»

«Α: έδωκεν, άναμφιβόλως: τή: διπλωμά: μου: με: κωλύει: όπως: έπιτύχω. Έν: δέν: τή: είπον, ή: είπον: έμπιστοσύνη: εις: έμείς. Όλοι: σήμερον: δύ- ναται: να: εξηκλήσθη: τήν: Ιατρικήν: πλην: των: Ιατρών.»

Τότε: θέσει: τή: διπλωμά: μου: εις: τή: θυλακίον: μου, και: παρουσιάζομαι: ώς: έμπειρικός: εκέρδις: ούκ: όλιγα: χόφρα.»

Λέγω: «Εκέρδις: . . .» διότι: εις: βίβλιον: ό: έτελείσθη: πλέον.»

«Από: μέθωσιν: όπ: είμι: αληθής: Ιατρος, ή: δυσπιστώσι. Δέν: ή: με: προσκαλώσι: πλέον: ή: επανέλω: εκ: νέου: εις: τήν: ασημότητα. Άλλά: θυσιάζω: τή: χρηματικά: συμφέροντά: μου: προς: τιμήν: τής: οικογενείας: μου!»

Τή: δικαιοσύνην: ούδέν: άλλω: έπράξην: ή: ν' ά- πολύση: τήν: καθηγητήν: Pit—chit—chin, άλλως: όνομα: ζόμενος: διδάκτορα: Βουκατιέλ, άνευ: προ- στίμου: και: δικαιοσύνης: εξόδων.»

«Ο: ύπόδικος: κατέλιπε: τή: ακροατήριον: κλίτων: τήν: κεραλήν, εις: μιν: αληθείς, εν: τάξει: μετά: τής: δικαιοσύνης, άλλ' έτεταπνευμένως: και: ανα- λογιζόμενος: τήν: ήθικην: άπόλαση, ή: πρίπει: εγένετο: τή: διπλωμά: του.»

ΕΣΤΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΙΔΡΥΘΕΝ ΚΑΤΑ ΤΟ 1876 ΚΑΙ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΔΕΚΑΤΕΤΡΑΜΕΡΟΝ. ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΞΩΓΕΡΙΚΟΥ. Έτησία φρ. γρ. 10. Μετά τής καθημερινής ΕΣΤΙΑΣ ή έτησία συνδρομή του εξωτερικού ει- νε φρ. χρ. 24, εξαμήνος δε τή ημίση.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΟΥΟΙ ΘΕΛΕΤΕ Ν' ΑΝΑΓΝΩΣΗΤΕ «Τήν περιουσίαν του κόσμου» υπό Ίκωδω Αραγώ. «Είς τα βίθη τής Αφρικής» υπό Έρρίκου Στάνλι Ο. «Τήν Αθιγγανίδα» υπό Έαβί δε Πον.

τεπίν, τή έργα του Ζολά και Πώλ δε Κώκ, τήν σειράν τής βιβλιοθήκης του Ιουλίου Βέρν και όλα τα εν Αθήναις μέχρι τούδε έκδοθέντα άριστογραφήματα τής ήμετέρας και ξένης φιλολογίας τρέξατε εις τόν εν Αγγίω Λαζάρω διαμέοντα κ. Εμμ. Μακρυλάκη, αρτίως άρχίοντα εξ Αθη- νών. Εύθηρία, πλεότος, ποιότητα!

ΛΑΙΚΗ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΕΙΑ ΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΟΥΣΑ Αστρονομίαν, Ιστορίαν, Λημειαν, Οικιακήν οικονομίαν, Ιατρικήν, Μετεωρολογίαν, Γεωγραφίαν, Κηπουρι- κήν, Κτηνιατρικήν, Δένδροκομίαν, Γε- ωργίαν, Ζωολογίαν, Μυθολογίαν, Μα- γικην, Ζαχαροπλαστικήν, Νομικήν, Φυσικήν, Μεταξωσολογικήν, Φυ- τολογίαν, Ανθοκομίαν, Τίγνας, κτλ. κτλ. ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΑ ΕΠΙ ΤΗ ΒΑΣΕΙ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΕΙΔΙΚΩΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑΤΩΝ ΥΠΟ ΠΟΛΛΩΝ ΛΟΓΙΩΝ. ΜΕΤΑ ΕΙΚΟΝΩΝ. Ο έπιθυμών ν' άπικτησθω τή άξιό- λογον τούτο βιβλίον, άς άποταθή προς τόν κ. Α. Γ. Παντελάκη.

Εν τή ένταύθα κατά τήν άγοράν καταστήματι του κ. Ι. Χ. Παντελί- δου εύρίσκαται ΣΑΒΩΝ ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ έξαιρετός ποιότητος πωλούμενος εις τιμάς άνεπίδοκτους διαγωνισμού. Σπεύ- σατε πάντες και θέλετε μείνη λίαν εύ- χαριστημένοι.

Παρακαλούνται οι αλλάσθόντες δι- αμορην συνδρομηταί του «Νέου Έ- θνους» να καθιστώσι τούτο δήλον τή διενύθουσι, ήτις εν έναντίη περιπτώσει ούδεμίαν έχει εβύνην, εν έπέρχεται σύγχυσις: περί τήν άποστολήν του φύλ- λου.

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΔΑΡΝΑΚΟΣ. Σί τος, προς γρ. 13—14 τή καλόν. Κρι θ η, προς γρ. 8—9. Ορ σ ος έντόπιος, προς γρ. 16. Ση σ α μ ι α, προς γρ. 2 3/4 τήν όκάν. Σ τ α ρ ι ε μ α υ ρ η προς 50 παρ. ή όκί. Σ τ α ρ ι ε β ρ α σ η η προς 35 παρ. ή όκί. Β α μ β α κ ι α, προς γρ. 2 1/4 τήν λίτραν. (δκ. 1/2.) Β ρ ω μ η, προς 9—8 1/2 τή καλόν. Μ α λ λ ι α 12—14 τήν λίτραν. Έλασιον, έξωτερικού προς γρ. 14 τήν λί- τραν. Έλασιον έντόπιον, προς 15 τήν λίτραν. Ζ ά χ α ρ ι ε, προς γρ. 318 τόν σάκκον. Κ α φ ρ ε σ, προς γρ. 21 1/2 τήν όκάν γονδρ. Ο ρ ο ζ ι ο ν, προς γρ. 161 τόν σάκκον. Σ ά π ω ν, προς γρ. 6 τήν όκάν. Ηστρίλιον Καυκάσου προς γρ. 36—37. Με λίαν άγγλικήν γρόσις 182. Ο β ά μ β ι ε, έ β α μ β α κ ο σ π ο ρ ο ς και ή στασις πληρώνουσι τήν δεκάτην κατά τήν εξαγωγήν. Υπεύθυνος: ΚΑΒΑΝΘΗΣ Ν. ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΤΗΣ Τύπος ΦΙΛΟΚΑΛΙΑΣ.